

NATTVERD

 ... i halsen min fra flere, femten møter ute i Arizona. Hadde en fantastisk tid. Herren Jesus bare velsignet oss overmåte, rikelig. De prøvde å benytte seg litegrann av Herrens strategi, jeg stoler på at det er den rette måten å si det på, går inn og fyrer løst mot stedet, først. Jeg dro inn flere dager før tiden, hadde ti eller tolv møter i alle de store store kirkene over hele Phoenix, Sunnyslope og Tempe og Mesa og ned gjennom der, og på en måte fyrte løs over alt og ledet så alt sammen til de fem kveldene på stevnet. Og det var det største stevnet vi har hatt i Nord-Amerika. Det var et flott et. Den største frokosten, og—og også banketten den kvelden.

² Jeg kan bare ikke si hvor mange det var som mottok Den Hellige Ånd. Det var—det var fantastisk hvor mange som mottok Den Hellige Ånd, og hvor mange som ble helbredet og—og ble frelst, det—det er bare fantastisk. Så vi er takknemlige til Gud som vi ser tiden nærme seg. Mange store menn kom inn. En av de ...

³ Dette vil gjøre broder Neville mye godt. Jeg så en presbyteriansk forkynner, fra det største presbyterianerkollegiet i ... i denne nasjonen, danse i Ånden. Åh, du store, det var virkelig noe, han mottok Den Hellige Ånd. Og så fortalte han meg, han sa: “Jeg har et av lydbåndene dine.” Sa: “Det var ikke veldig bra.” Sa: “Det var bare litt hakkete, men,” sa, “jeg tok det rett inn på høyskolen min og spilte det av.” Og sa ... Siden han var den store psykologien der, holdt han dem alle i ro. “Vel, de fikk høre Det en gang, i alle fall,” sa han. Og han sa han hadde ...

⁴ Og sa at han begynte å danse i Ånden i menigheten sin, etter at han mottok Den Hellige Ånd, og de sa: “Pastor, når skal du lære et nytt trinn?”

⁵ Han sa: “Når forsamlingen min lærer dette.” Synes det var ganske søtt, vet dere, presbyteriansk hierarki, ja, sa: “Når forsamlingen min lærer dette.” Så det er en god ting. Akkurat som en liten baby, helt ny og likevel har han vært ... Vel, dere vet hva han måtte være, for å være professor i psykologi ved den største presbyterianske høyskolen i Boston, vel, det er i De forente stater.

⁶ Jeg så en av Mayos overleger i hjertekirurgi forkynne Evangeliet i Ånden og tale i tunger. Åh, du! Jeg så en annen spesialist, som var en syvende-dags adventist, fra ... Han var en—en—en spesialist på hjerte og hals også, og han, en gammel mann, mottok dåpen i Den Hellige Ånd. Han mottok Den. En kveld la jeg hendene på ham der ute på gårdsplassen, og han

mottok Den Hellige Ånd. Så vi er . . . bare så mange ting som vår Herre gjorde som vi er takknemlige for, og spesielt at vi ser det i denne tiden.

⁷ Så sa jeg til dem: “Er dere klar over hvilken stund dette er når den sovende jomfruen begynner å be om olje?” Det var tiden da Brudgommen kom, og folket, de som var klare, gikk inn. Åh, jeg er så glad for å vite at vi lever her i disse siste dager. Skjønner dere? Jeg tror at vi lever i en av de mest fantastiske tidene som verden noen gang har kjent, akkurat på tampen av Herrens Komme. Er ikke det fantastisk? Tenk, at nesten når som helst nå, er hele Skriften omtrent oppfylt! Og derfor venter vi Ham når som helst. Og vi skulle leve under den slags forventninger, som, når som helst kan det skje. Vær oppbedt, rede!

⁸ På noen av intervjuene i dag, jeg, ett, møtte jeg en misjonær fra Formosa, modig kvinne, syttitre år gammel, og kunne gått for å være rundt førtifem. Og hun er fremdeles en—en frøken, og må ha vært en vakker ung jente. Og hun sa at hun vokste opp i et kristent hjem der “ja” betydde ja, og “nei” betydde nei. Og hun vokste opp under den strenge læren. Og hun sa: “Broder Branham, i en alder av omtrent, åh,” sa, “omtrent åtte år gammel, trodde jeg at jeg ga livet mitt til Herren Jesus.” Hun sa: “Omkring tolv år gammel, ble jeg forført av en bestemt denominell forkynner, at jeg måtte få den andre velsignelsen,” og sa, “og ble veldig ført bak lyset av det.” Men hun sa: “Omkring sytten år gammel, fikk jeg virkelig Den Hellige Ånd.” Og hun er tilbake her nå og prøver å vekke noen av disse sovende baptistmenighetene. Hun sa at hvis—hvis det var noe hun så var “dødt”, hun er en baptist selv, hun sa, “er det disse døde baptistmenighetene bak her.” Hun kalte dem “likhus”.

⁹ Jeg sa: “Vel, jeg antar at når du er i frontlinjen . . .” Jeg tror at hun nå er . . . Bare tenk, jeg, femtito, hun var ute som misjonær før jeg ble født. Og så trodde jeg at jeg begynte å bli for gammel til å gå ut på feltet. Og jeg tenkte: “Du verden, tilgi meg, Herre.”

¹⁰ Og hun, fin, bare så lys og strålende som hun kunne bli. Og forteller meg så opplevelser langs veien, og hvordan de behøvde Evangeliet i Formosa og—og Kina, og Japan, og så videre. Så de sendte henne tilbake fra feltet, sa: “Du kan ikke gå ut på feltet etter at du er over sytti, vet du.” Så de sendte henne tilbake. Men hun kommer ikke til å være stille, hun går på alle disse baptiststevnene. Og hun sa: “Billy Graham,” sa, “måten han fremførte baptistenes budskap på, var en bjørnetjeneste for baptistkirken.” Sa: “Han fører dem ikke langt nok til å få Den Hellige Ånd”, sa hun. Åh, søster, hold deg rett med det. Det er helt i orden. Hun sa, kineserne der borte, sa hun ikke ville la dem bare gå og si: “Vi tror på Jesus Kristus.” Sa: “Det er helt i orden”, men sa hun fikk dem til å bli der til noe skjedde, og da ble de ekte kristne.

11 Jeg sa: “Det er slik det går, søster. Bare fortell dem, la dem bli til noe skjer.”

12 Hva om apostlene hadde sagt, nå, etter ni dager: “Vi tror at vi har Den, ser dere, la oss bare ta imot Den ved tro og gå videre med vårt arbeid”? Ser dere, det ville aldri ha fungert. De ventet der til de visste at noe hadde skjedd. Og det er det som er problemet for oss i dag, vi blir ikke lenge nok. Vel, det er grunnen til at vi etterpå bare kan leve et hvilket som helst liv, gjøre hva som helst, ikke bry oss, fordi vi ikke blir der lenge nok. I dag er vi inne, i morgen er vi ute, og *denne* veien og *den* veien. Hvis vi blir lenge nok til at du kommer inn og lukker døren bak deg, da kommer du til å bli værende der. Du er forsegelt inntil dagen for din gjenløsning. Jeg er så glad for det.

13 Og vi hadde en flott stund, som jeg sa, i Phoenix og gjennom dalen, og mange av de kristne der, mange av dem holder ut på harde livet.

14 Jeg dro opp på South Mountain, kona bak der, og jeg. En dag da vennene, broren min, Doc, passet på de to jentene, og—og broder og søster Wood passet på gutten, og jeg og min kone hadde vår andre bryllupsreise. Og hun sa: “Bill, du vet, denne var mer som en bryllupsreise enn den første.” Hun sa: “Den første gangen vi dro på bryllupsreise, det eneste jeg gjorde var å sitte i et leirsted og vente på at du skulle komme tilbake fra jakt”, sa hun.

15 Jeg brukte liksom litt strategi, vet dere. Jeg tenkte, “Vel, nå, jeg har ikke mye penger.” Spart opp i en bakepulverboks, nok til å dra på jakttur, og likevel skulle jeg gifte meg den høsten. Så jeg tenkte: “Bare slå alt sammen”, vet dere. Og—og mens jeg dro på jakttur, ville det være bryllupsreisen, vet dere, og slik slo vi det sammen. Men denne gangen betalte vi for det og dro virkelig ut, og, ja, hadde det en herlig tid.

16 Og mange av dem kommer fra tabernaklet her. Jeg tror broder Sothmann, familien hans er bak der, og broder Tom Simpson og dem, og broder Maguire, og vi hadde alle gode stunder i Herren.

17 Og så dro vi opp på South Mountain, som ligger like sør for Phoenix, og kom oss bort fra det presset. Åh! Et press i en moderne by! Ikke rart da folket begynte å bli mange på jorden at synd og vold satte inn. Og jeg kikket der oppe fra, og satt høyt oppe slik at vi kunne se Phoenix-dalen, jeg sa til kona: “Lurer på hvor mange ganger, mens vi har sittet her i disse femten minuttene, at Herrens Navn har blitt misbrukt i den byen?” Hmm?

18 Omtrent, vel, i storbyområdet, om vi tar med Tempe og—og Sunnyslope, og gjennom der, antar jeg at det er omtrent en million mennesker i den dalen. Jeg sa: “For tre hundre år siden var det ikke annet enn kaktus og prærieulver her omkring. Og sannsynligvis, i Herrens øyne, ville det være bedre om det var

tilbake på den måten.” Det er riktig. Selv om den store—store byen som de bygde der, og vakre hjem og så videre, det er vakkert. Men det ville være fint, det ville være bedre om menn og kvinner gikk opp og ned i gatene med hendene i været og lovpriste Gud og takket Ham. Men, i stedet for det, er det banning, bråk, drikking. Bare la sivilisasjonen komme inn, og ondskapen er der.

¹⁹ Jeg sa: “Hvor mange utroskap ble begått i går kveld, i går kveld i denne byen! Hvor mange var fulle! Hvor mange hjem . . . Hvor mange—hvor mange lyssky ting har blitt gjort i den siste timen, i denne store byen!”

²⁰ Og kona sa til meg, hun sa da noe slikt som dette, som jeg tenkte: “Hva var vitsen med å komme hit da? Hvorfor dro du hjemmefra for å komme ut hit?”

²¹ Så sa jeg: “Her er forklaringen. Etter alt det, som sannelig er i flertall, men det er et lite mindretall der nede. Hvor mange trofaste bøtner gikk opp forrige kveld der nede, akkurat på vei til møtet?”

²² Og Han var så god mot oss at kirkene var proppfulle før solnedgang, at du ikke kunne komme inn på parkeringsplassene rundt stedet. Og disse organisasjonene og så videre, og Herren utøste Sin Ånd og velsignet dem. Og jeg la ikke fingrene mellom, fortsatte bare å hamre løs med Evangeliet. Og noen ganger, selvfølgelig, er det ganske tøft, men det er den eneste måten jeg vet å gjøre det på. Det er tøft her inne. Så det kommer til å bli tøffere ved Domsstolen, hvor vi må tåle å stå i det. Så, alt i alt, var det en herlig ting. Og vi ønsker å takke menigheten her for å be og holde fast på oss, og—og holde oss nær korset.

²³ Og da jeg kom hjem igjen, her inne, og jeg ville kanskje dratt ned i morges for å be for noen av de syke. Jeg har mange av de personlige samtalene som venter, tilfeller der noen av dem jeg har gått gjennom de siste par dagene mens jeg har vært her, har ventet en måned, siden jeg har vært på reise. Så de prøver å nå fram til dem så fort de kan, hente dem fra forskjellige steder der de er bosatt.

²⁴ Om Herren vil, om omtrent to uker, reiser jeg til Tucson, som er i den nedre delen. Og nå, forretningsmennene denne gangen, så dere kan be for dette . . . Jeg liker aldri å gjøre noe før jeg tror det er Herrens vilje. Nå, det neste stevnet vil være i Modesto og deretter til Washington, staten Washington, og til Zürich, deretter Palestina, og så inn i Sør-Afrika. Og alt dette skjer mellom nå og juni. Og jeg ble invitert til å være taleren på alle disse stevnene. Og det kan gi meg en mulighet til å komme inn i Sør-Afrika igjen. Deres kall, hver måned får vi invitasjoner. Men hvis en . . .

²⁵ Det er en stor splittelse i menighetene, pinsemenighetene. Og hvis du går til den ene siden, vil ikke den andre ha noe med det å gjøre. Og de vil ikke samarbeide, så jeg har bare

holdt igjen nå i omtrent fem år med et kall i mitt hjerte om å reise. Og nå, kanskje hvis forretningsmennene vil ta imot meg, så jeg blir tilstrekkelig anerkjent, så er det fra begge sider, skjønner dere, så på den måten blir alle involvert. De må alle komme og samarbeide i det fordi de økonomiske behovene til deres—behovene til menighetene deres er der, så de må komme for å redde ansiktet sitt, skjønner dere. Så kanskje det kan være Herrens vilje, men jeg vet ikke. Det høres bra ut, men jeg vet ikke.

²⁶ Og så, i år ga broder Borders meg reiseruten, eller invitasjonene. Og, ærlig talt, det var en bok dobbelt så tykk som *dette*, som har kommet inn siden sist jul, med invitasjoner rundt omkring. Det er for mye for et menneskesinn å prøve å løse, så jeg tok ikke noen av dem. Jeg skal bare ta ett møte, og vente og se hvor Herren sier at jeg skal dra derfra, så vil jeg dra videre, og så neste, og hvor enn Han sier jeg skal dra. Så, be for meg.

²⁷ Jeg husker i fjor, nede med broder . . . eller søster Cox der nede, da broder Arganbright ringte meg for å dra på denne turen opp til Anchorage. Hva om jeg hadde dratt dit bare ved å anta at det var helt i orden?

²⁸ Nå, jeg tenkte at, det å *anta*, jeg talte over det temaet. Jeg sa da jeg gikk ut der, fortalte lydbånd-guttene, “Ikke ta opp noen lydbånd. Ikke dra ut etter lydbånd, jeg kommer til å forkynne om de samme temaene som jeg gjorde her.” Jeg tror jeg forkynte ett av dem jeg forkynte her, resten av dem var helt nye. Og broder Maguire fikk tatt dem opp, alle sammen.

²⁹ Anta. Så hvis jeg hadde dratt, etter en *antagelse* opp dit, så ville det sannelig ha vært annerledes enn det ble, visjonen ville ikke ha blitt oppfylt. Men visjonen ble oppfylt, og dere er alle klar over det, hvordan Herren velsignet.

³⁰ Nå, det er en annen ting som har vært på mitt hjerte i lang tid. Menighet, be for det. Alle dere her vet at siden jeg var en liten gutt, har jeg aldri vært tilfreds i dette landet. Hele mitt hjerte har alltid lengtet etter Vesten. Og jeg husker da jeg klippet gresset for min svigermor der oppe på det lille stedet som var . . . hørte til menigheten her, det stedet. Jeg satt på trappen, og Den Hellige Ånd talte til meg, Han sa: “Jeg kan ikke velsigne deg videre før du fullstendig adlyder Meg, slik som Abraham.” Skjønner? Og, Abraham, Gud ba ham om å atskille seg og holde seg for seg selv. Og, da han gjorde det, tok han med seg faren sin, nevøen sin. Og da Abraham adlød Gud fullstendig, da skjedde det en fullstendig oppfyllelse av det Gud lovet ham. Og båndet, et av de viktigste båndene som bandt meg hit, var moren min. Dere vet det. Og nå har mor gått for å være sammen med Herren Jesus. Og jeg—jeg vet ikke hvilken vei jeg skal ta, hva jeg skal gjøre, så be for meg.

³¹ Nå, broder Neville, jeg gikk ut på plattformen, jeg tenkte: “Vel, jeg vil gå ut der.” Noen møtte meg og sa: “Du store, de

har veldig mye møte i kveld.” Sa: “De skal ha forkynnelsesmøte, sangmøte, bønnemøte, og så ta opp kollekten, og så så at de hadde et—hadde et fotvask-, nattverd- og dåpsmøte.”

³² Jeg tenkte: “Stakkars broder! Du store! Du store, alt det, jeg vet hva det er, sannsynligvis etter å ha forkynt hardt denne morgenen.” Nå, jeg tenkte: “Jeg vil smyge meg opp dit, kanskje han vil at jeg skal forrette nattverden.”

³³ Og han sa: “Vil du tale for oss i kveld hvis du føler deg ledet?” Så jeg vet hva det betyr. Så da dro jeg tilbake og fikk tak i et Skriftsted her og tok noen få notater, og kanskje Herren vil hjelpe meg å dele bare et kort Budskap på rundt fire timer, og så vil vi ha vår—vår fotvask, og deretter nattverden. Og så, og, åh, jeg, kanskje jeg blir ferdig før det. Nei, jeg bare erter dere. Omtrent tjue, tretti minutter, og så vil vi ha dåp, fot- . . . Hva kommer etter dette, nattverd? Nattverden følger etter dette, deretter dåpsmøte.

³⁴ Nå, vi er glade for at dere skal bli døpt. Nå, hvis Gud vil og det behager Ham, og det er helt i orden for pastoren og folket, vil jeg neste søndag morgen komme ned for å be for de syke, og for å tale, om Herren vil, førstkommende søndag, fordi jeg kanskje neste søndag vil være borte igjen da. Og nå når jeg er her, liker jeg å komme inn og—og tale her, for vi er på en måte knyttet sammen som brødre, og broder Neville og jeg her, og vi—vi elsker hverandre, og vi—vi—vi ønsker å være der og hjelpe hverandre som . . .

³⁵ Dette høres vanhellig ut, men jeg håper det ikke høres slik ut for dere, herr Cory sa en gang, han . . . Jeg var i en lampekampanje, og solgte lypærer for firmaet. Og han kjøpte enorme mengder med lypærer som ville holde ham forsynt i fire eller fem år, og jeg gjengjeldte det med å kjøpe en Ford av ham. Han sa: “Billy, jeg tror vi bare klør hverandre på ryggen.” Så det er, vel, det er bare å hjelpe noen når det trengs. Så det er—det er riktig. Vi vet hvordan vi kan komme hverandre til unnsetning og hjelpe hverandre.

³⁶ Nå, la oss gå til den oppriktige delen av det nå, og hvis jeg ikke tar feil, tror jeg at jeg ser broder Beeler bak der, en annen forkynnerbroder. Og i dag da jeg gikk forbi, sto broder Junie Jackson her ute i hagen med broder Creech. Har de møte her noen ganger? Dåpsmøte, jeg skjønner. Ja vel, vi kan skaffe vannet hvis de får tak i kandidaten. Vi—vi har vannet i alle fall.

³⁷ Så nå, siden vi skal ha nattverd, tenkte jeg det ville være bra om jeg snakket om nattverden bare i noen få minutter.

³⁸ Nå, før vi nærmer oss Ordet, la oss legge til side alt nå, og alle våre barnslige og ungete væremåter, og—og nærme oss Guds Nærvær ved bønn. La oss be. Nå med våre hoder bøyd, og jeg stoler på at våre hjerter er det også, hvis det er et bønnebegjær her inne som ville . . . du ønsker å gjøre kjent for Gud, og ønsker

at jeg skal huske på deg fremfor Gud, vil du bare la det bli kjent ved å løfte din hånd til Gud. Må Gud gi enhver og alles ønske.

³⁹ Allmektige Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, Som reiste Ham opp fra de døde og satte Ham ved Majestetens høyre hånd, Som alltid lever for å gå i forbønn basert på de tingene vi tror at Han gjorde for oss, og bekjenner at det er slik. Vi ber, Herre Gud, at Du i kveld må tilgi våre synder. Åh, vi ønsker å holde oss under Blodet til enhver tid, for vi vet ikke akkurat hva som kan skje. Alle ting er i ferd med å avsluttes, føler vi, Herre, at Herrens komme er for hånden. Og vi er i ferd med å gjøre en reise. Og når vi tenker på en reise, tenker vi kanskje på koffertene, og—og ekstra klær og ekstra sko. Men det er så forskjellig fra denne reisen! Det handler ikke om å pakke sammen; det handler om å pakke ut, legge til side. Som Din store tjener, Paulus, sa i Hebreerbrevet, det 12. kapitlet: “Vi legger til side enhver byrde og vantroen som så lett fanger oss, så vi kan løpe med utholdenhet i det løpet som er lagt foran oss.”

⁴⁰ Og nå kan vi ikke profetere om gode ting til denne moderne verden. Det eneste vi kan profetere gjennom Ånden er katastrofer, problemer, jordskjelv, store flodbølger, solen og månen svikter, menigheten i Laodikea tidsalder, Kristus utenfor døren, banker på for å komme inn. Å Gud! Akkurat som Mika fra gammel tid, hvordan kunne han velsigne Akab når profetien var imot ham? Da den store mektige profeten, Elias, gikk bort til ham, og fordi han hadde tatt livet av den uskyldige mannen, Nabot, så sa han: “Hundene vil slikke blodet ditt.” Så hvordan kunne Mika profetere gode ting?

⁴¹ Hvordan kan de Åndsfulle barna i dag profetere godt til et syndig, likegyldig folk som har stengt Herren ute? Å Gud, vi ser bare dommens bitterhet fremover. Og roper til de som ikke har det rett: “Flykt til Herren, for Han er Klippen i et uttørket land! Han er Tilfluktsstedet når det stormer. Og Herrens Navn er et Mektig Tårn, og de rettferdige løper inn i Det og er trygge.” Og vi tenker på de store byene som ble bygd, som en tilflukt, og da forfølgeren . . . etter mannen, og han hadde kommet inn i tårnet, var han trygg, ingenting kunne skade ham. Å Gud, la oss løpe og skynde oss til Herren, for Han er vår Tilflukt og vår Styrke, og en veldig nærværende hjelp i nødens stund. Så, ved å se med ørnens øye, så og si, problemer hopet seg opp, skyene rullet, dommens torden og lyn strålte ned over jorden, vi vet at stormen er for hånden.

⁴² I kveld, Herre, ber vi for disse her som løftet hendene sine. Jeg vet ikke hva de ønsket, Far, Du gjør det. Jeg ber om at Du må tilveiebringe alt til deres dyrebare sjeler, som var meningen bak den hånden som ble løftet. Gi det, Herre. Helbred de syke. Trøst den trette. Gi glede til de undertrykte. Gi fred til de trette, mat til de sultne, drikk til de tørste, glede til de triste, kraft til menigheten. Herre, før Jesus inn i vår midte i kveld, idet vi er i

ferd med å ta nattverden som representerer Hans knuste legeme. Vi ber, Herre, om at Han vil besøke oss på en enestående måte.

⁴³ Velsign denne lille forsamlingen, dens elskede pastor, vår broder Neville og hans familie, og diakonene, tillitsmennene, og enhver person som er til stede. Velsign andre, Herre, over hele verden, som venter med glede på Herrens komme, lampene er trimmet, og skorsteinene helt polerte, og Evangeliets Lys skinner på mørke steder.

⁴⁴ Nå, hjelp meg, Herre, med disse få Ordene. Velsign Det idet vi leser Det, og gi oss sammenheng, for vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

⁴⁵ Nå kan vi slå opp i Boken, til det 6. kapitlet av Johannes, og det ville være fint om hver enkelt av oss leste hele dette kapitlet når vi drar hjem. Jeg ønsker å lese, og begynner med det 47. verset, ned til og med det 59., bare for en måte å bygge en tekst om emnet: *Nattverd*.

Jesus taler nå, i høytiden. Det var en stor begivenhet, disse høytidene var det. De drakk vannet fra klippen, for å representere Klippen som var i ødemarken. Og de spiste, for mannaen som hadde falt for mange hundre år siden, til minne. Det var bare en påskefest, som vi har i kveld.

Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Den som tror på Meg, har evig liv.

Jeg er det livets brød.

Deres fedre åt manna i ørkenen, og de er døde.

Dette er brødet som kommer ned fra Himmelen, for at et menneske skal ete av det og ikke dø.

Jeg er det levende brød som kom ned fra Himmelen. Hvis noen eter av dette brødet, skal han leve evig. Og brødet som Jeg skal gi, er Mitt legeme, som Jeg vil gi for verdens liv.

Derfor trettet jødene med hverandre og sa: Hvordan kan Denne Mannen gi oss sitt legeme å ete?

Da sa Jesus til dem: Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Hvis dere ikke eter Menneskesønnens legeme og drikker Hans blod, har dere ikke liv i dere.

Den som eter Mitt legeme og drikker Mitt blod, har evig liv, og ham skal Jeg reise opp på den siste dag.

For Mitt legeme er i sannhet mat, og Mitt blod er i sannhet drikke.

Den som eter Mitt legeme og drikker Mitt blod, blir i Meg, og Jeg i ham.

På samme måte som Den levende Fader utsendte Meg, og Jeg lever ved Faderen, slik skal også den som eter Meg, leve ved Meg.

Dette er brødet som kommer ned fra Himmelen, ikke som mannaen deres fedre spiste og siden døde. Men den som eter dette brødet, skal leve evig.

Dette sa Han mens Han underviste i synagogen i Kapernaum.

46 Må Herren velsigne Sitt Ord. Jeg ønsker, i bare i noen få minutter, å tale om: *Nattverd*. Hva betyr ordet *nattverd*? [Det engelske ordet, Communion, kan også oversettes med Kommunion—Overs.] Å *kommunisere* betyr “å snakke”. Å ha, å . . . *Nattverd* betyr egentlig “å ha fellesskap, snakke med hverandre.” Hvis du snakker i telefonen med noen, fører dere en samtale der, og dere har fellesskap med hverandre. Og hvis vi gikk til sides og sto bakerst i bygningen, en hvilken som helst person og pastoren, eller to personer, så har de fellesskap med hverandre.

47 Nå, du har ikke fellesskap gjennom radioen, for du kan ikke svare tilbake, eller TV. Men når . . . Dere kan over telefonen, fordi dere har fellesskap med hverandre, det er ikke bare en side. Det er . . . Jeg kan ikke ha fellesskap med dere nå, for dere ikke svarer tilbake. Så, derfor er det ikke å komme og høre en forkynner overlevere sitt budskap. Det ville ikke være å komme sammen, for å ha fellesskap. *Nattverd* ville ikke være at . . . Hvis du bare kommer for å ha fellesskap med forkynneren, ville du ta ham til sides, eller et hvilket som helst individ, og ha fellesskap med ham eller henne.

48 Men det vi kommer inn i, *nattverd*, er for hver enkelt av oss som individer å ha fellesskap med Kristus. Det er å ha fellesskap. Så, det å ha fellesskap er ikke bare *en* som snakker, vi som står for all snakkingen, men å vente og se hva Han sier tilbake til oss.

49 Nå, det er der vi mange ganger gjør våre store feil, er at det bare er vi som snakker og vi ikke venter og gir Ham en sjanse til å svare tilbake. Vi går noen ganger og sier: “Herre, jeg ønsker at Du gjør *det-og-det* og *det-og-det*, amen”, og reiser oss og går. Nå, det er egentlig ikke å ha fellesskap. Det er å gå og be om en tjeneste. Men når du blir lenge nok til at Han svarer tilbake, det er da du har *nattverd*, fellesskap med Herren. Nå, og en flott måte å ha fellesskap på er å være enige, dere må være enige om bestemte ting. Nå, og det er rart at noen ganger når vi får de tingene . . .

50 Å spise er forbundet med det. Nå, ta forretningsfolk, når de ønsker å gjøre en forretningsavtale, vil de invitere noen ut på middag. Og etter at de har satt seg ned og spist, og så snakker de med hverandre. En god selger, vanligvis kan han ikke snakke med en person på tom mage. Det er best å vente til han føler seg bra, og så etter at han har spist frokost. Ikke gå opp dit og få ham ut av sengen og fortell ham om noe du må selge ham, men vent til han får frokosten sin og—og er i den rette tilstanden.

51 Her om dagen, forkynte jeg om kvinnen som vasket Jesu føtter, oppe i Canada forkynte jeg dette, og sa at når en gjest kom for å besøke en annen person, hadde denne personen bestemte prosesser de måtte gå gjennom før de faktisk følte seg skikket til å komme på besøk, eller ha fellesskap. Et besøk er å ha fellesskap. Nå, de ville komme til . . . Invitert, først måtte du bli invitert. Så kom du til døren, og tjeneren vasket føttene, fordi reiser, du hadde lukten av—av dyrene og så videre langs veien. De alle . . . folk reiste på den samme veien som dyrene, og—og så var det lukt og støv, og det palestinske plagget plukket det opp og det la seg på svetten på beina, og ansiktet der det ikke var dekket, og—og på hendene. Og—og de møtte dem ved døren, tjeneren gjorde, og vasket føttene deres. Og så stod en annen mann der med et håndkle og en—en alabasterkrukke, og de stenket denne alabasteren på hendene, og de gned den slik som *dette*, og—og gned det over ansiktet sitt, tok så et håndkle og tørket seg. Det tok all skitten og lukten. Og det hadde noe i seg som ga en forfriskning, som mentol, og det fikk dem til å føle seg bedre.

52 Så da de gikk inn, ikke med de gamle, skitne skoene sine på seg, de fine teppene, hadde de noen små, som noen små hus-slippers, og de gikk inn. Og så gikk gjesten inn og—og så kysset verten dem velkommen. Og, ser dere, du ville ikke at verten skulle kysse deg hvis du luktet vondt. Du ville ikke ønske å gå på teppene når du var skitten. Og så kysset verten deg velkommen, og da var du som en i husholdningen.

53 Og, nå, Gud har slike ting. Før vi virkelig er klare for Guds fellesskap, må vi først bli vasket av Ordets vann. Adskillelse, atskillelsens vann som skiller oss fra våre synder. Nå, for det første, du kan ikke snakke med Gud og du kan ikke ha fellesskap med Gud, og det er . . . Først må du omvende deg fra det du har gjort, fordi du kan ikke tro rett før du omvender deg: “Herre, tilgi min vantro.” Ser dere? “Tilgi min vantro.” Du må omvende deg, først. Og, når du omvender deg, da er du . . . dine tidligere synder er tilgitt, da er du da en kandidat for dåpen. Nå, så lovet Han Den Hellige Ånd, etter dåpen.

54 Nå, saken er den, når det gjelder det å ha fellesskap, finner vi ut at det var en—en fotvask og ting forbundet med det, også, å vaske føttene våre, som et symbol på Den Hellige Ånds renhet.

55 Nå, så må det være en gjensidig følelse. Hvis du er på kant med din—din vert, da kan du—du ikke ha fellesskap. Nei, du—du kan ikke gjøre det, fordi du er uenig med ham. Men hvis dere er enige, da kan dere ha fellesskap. Så slik er det når vi kommer til Herrens bord, vi må være enige med Hans Ord. Ser dere? Vi må bli født på ny, Guds Ånd i oss må si “amen” til ethvert Ord som Han har skrevet, da kan vi ha samfunn med Ham.

56 Dette har vi av Gud, hvis våre hjerter ikke fordømmer oss, da har vi nåde hos Gud. Vi vet at vi får våre bønnebegjær og vår anmodning, fordi våre hjerter ikke fordømmer oss. Nå, hvis Gud forteller oss at vi må bli født på ny, og vi ikke har mottatt den nye fødsel, da vil vi føle det litt rart å gå og spørre Ham om noe, ser dere, fordi vi vet at vi ikke har oppfylt Hans krav. Det eneste da er en synders bønn. Men vi snakker med Ham når vi er i fellesskap med Ham, det bringer nattverd.

57 Nå, denne måten å ha fellesskap på ønsker jeg å forklare en liten stund. Nå, vi tar, det vi kaller *nattverd*, er brødet og vinen. Nå, det har blitt så feilaktig fremstilt at det ikke engang er godt å snakke om. Åh, hvor det har blitt feilaktig fremstilt med gjennom årene! Det er egentlig ikke nattverd, det er bare å holde et bud. Ser dere? Nå, grunnen til at vi kaller det nattverd, er fordi det kommer fra den katolske forbindelsen som er den "Hellige Eukaristien, som bokstavelig talt er Herren Jesu legeme". Men det er ikke Herren Jesu legeme! Det er bare til minne om Hans legeme.

58 Jeg bryr meg ikke om hvor mange prester eller predikanter, eller hvem som helst som velsigner det, det er fremdeles brød og vin. Det er ingen prest som vi . . . de forteller oss, at: "Gud er forpliktet til å høre på presten når han forvandler nattverden," det de kaller nattverd, "Eukaristien, til Herren Jesu bokstavelige legeme. Så spiser den troende det, og det er nattverd." Det er feil!

59 Å ha *fellesskap* er "å snakke med, ha samfunn med, noe du kan snakke med og det vil snakket tilbake til deg." Det er å ha fellesskap. En oblat kan ikke snakke tilbake. Så egentlig, den ekte nattverden er når Den Hellige Ånd taler tilbake. Når du spør Ham, så taler Han tilbake, det er korrekt nattverd. *Dette* er et minnesmerke, for å ta . . . om Hans korsfestelse og Hans oppstandelse, og ikke en nattverd. Vi kaller det det, men det er det ikke. Det kom fra Den katolske kirke, ved å spise denne oblaten, som vi gikk systematisk gjennom her om dagen, og snakket om det i *Avgudsdyrkelse versus Kristendom*.

60 "Hvordan denne lille runde oblaten faktisk er Kristi legeme." Nå, Den katolske kirke tror det. Har du noen gang lagt merke til, når de passerer en kirke, så korsner de seg og letter på hattene sine og så videre? Det er ikke kirken, det er oblaten der inne, "det legemet som presten har forvandlet fra en oblat til Kristi faktiske legeme", hvor rottene og musene kan stappe det i seg. Ja, du gjør ikke det, kan ikke tenke med et kultivert tankesett og tro at et stykke brød kan være Herren Jesu legeme! Det kan ikke være det.

61 *Nattverd* er "å snakke, og det snakker tilbake, noe du snakker til." Selve ordet *fellesskap* betyr "å snakke med", eller, "være assosiert med noe som snakker tilbake til deg". Og Gud taler

tilbake til deg, nattverd. Og det er fremdeles brød og vin, som vi kaller *nattverd*.

⁶² Nå, Jesus sa her, mens jeg leste: “Mitt legeme er mat og drikke, Mitt Blod, legeme og Blod er mat og drikke.”

⁶³ Nå, vi ønsker å tenke på Jesus og forbinde med Ham, hva Han var. Hva er Hans legeme? Hva er Kristi legeme? Det er legemet av troende som er forbundet med Ham i Den Hellige Ånd. Ikke en avgud, ikke et stykke brød, men en Ånd som er i den troendes hjerte, og de er knyttet sammen, slik at når mennesket og Gud kan snakke med hverandre, Guds sønner og døtre. Dødelige mennesker, gjennom utgytelsen av Blodet ble tilgivelse av synd tilveiebragt, og denne mannen og denne kvinnen, gutten eller jenta, som har fellesskap med Kristus, har samfunn med Ham, legemet.

⁶⁴ Slik en mann og kone setter seg ned og snakker om det, eller en gutt og kjæresten hans, har Kristus og Hans Menighet fellesskap sammen. Det er grunnen til at vi kan høre fra Ham, og se fremtiden før den kommer hit, og kan si om fremtiden at den er fullkommen, fordi vi har samfunn med en Gud Som holder Evigheten i Sin hånd. Har fellesskap med hverandre, Kristi Legeme, det mystiske, åndelige Kristi Legeme. Ikke forbundet med noen slags avgud, eller et brød eller en—en vin, men i en—en åndelig form.

⁶⁵ Nå, Jesus sa det samme. Ta Johannes, det 4. kapitlet, hvor Han snakket til kvinnen ved brønnen, snakket hun om en ting som: “Våre fedre drakk ved denne kilden og gravde ut denne brønnen, Jakob, og—og ga av sine barn og sitt kveg av dette vannet, og Du sier, ‘Tilbe i en *bestemt* by,’ og andre sier: ‘På dette fjellet.’”

⁶⁶ Jesus så—så mye som sa: “Bare et øyeblikk! Vi er jøder, og vi forstår hva det er, hva tilbedelse betyr. Men hør på dette, kvinne. Tiden kommer, og er nå, at de sanne tilbederne vil tilbe Gud i Ånd og i Sannhet. ‘Ditt Ord er Sannheten.’ Og Faderen søker slike som vil tilbe Ham i Ånd og i Ordet, Sannheten. ‘Ditt Ord er Sannheten.’” Nå, Han fortalte det til kvinnen.

⁶⁷ Ser dere, Kristus . . . Gud er en Ånd. Kristus betyr “den salvede, en mann salvet med Gud,” som gjorde Ham til Kristus. Nå, Kristus sa: “Jeg er Mat og Drikke.” Ikke en oblat, ikke en oblat som vi spiser her. Det er ikke Kristus. Vinen som vi drikker ved alteret, er ikke Kristus. Den representerer Ham, på en billedlig måte. Men Kristus er Den Hellige Ånd, salvelsen som er over Menigheten, det er Maten og Drikken.

⁶⁸ Det sterkeste ropet som finnes i hele verden, jeg håper ingen av dere noen gang har hørt det, men, hvis du noen gang har, er det ikke noe rop som kan måle seg med ropet av sult. Når du ser en mor med babyen sin, og hun ikke kan gå fordi hun er så svak, og den lille babyen er døende, med magen sin hovnet opp av sult,

og du hører den hulkingen som kommer fra morens hjerte, ser babyen med kinnene trukket inn til de er skinn og bein, og dens lille tannkjøtt skinner, og han klarer nesten ikke lage en lyd, de små øynene hans er utstående. Det er intet rop som sulten og de tørste.

⁶⁹ Ute i ørkenene, hvor mange mennesker har mistet livet på grunn av tørst! Mange historier, som jeg kunne holde på dere hele natten, om sanne historier fra ørkenen. At når du blir . . . blir tørst, at djevelen gir deg en—en luftspeiling. Dere har sett dem her, dere trenger ikke dra vestover for å se dem. Går nedover veien, og det ser ut som det er vann nedover veien. Hver og en av dere har sett det, som har kjørt og vært på hovedveien. Det er en falsk luftspeiling. Her for en stund siden, for omtrent tre eller fire år siden, leste jeg om noen ender som fløy over landet, så en luftspeiling og falt ned på veien, og trodde de traff vannet. Og de bare gikk i oppløsning, traff på den harde veien, trodde de landet i vann, en luftspeiling.

⁷⁰ Hvor mange ganger har djevelen gjort det samme med folk, gitt dem en falsk luftspeiling, når det ikke er noe der, men det er bare en liksom-tro. Så mange mennesker i dag får en liksom-tro-religion, prøver å finne på noe eller late som det er noe når det ikke er slik! Som den lille misjonærkvinnen sa, at hun ventet til hun var helt sikker. Vi burde gjøre det. Du kan ikke komme tilbake og prøve det igjen. Du har én sjanse, og du har Blåkopien, så vi bør følge det til punkt og prikke.

⁷¹ Ropet av sult, hør, det er et sterkt rop fordi det er et sørgelig rop. Personen er døende. Og åh, hvis vi kunne komme til det stedet, hvis denne nasjonen kunne komme til et punkt hvor den hungret så etter Gud! Den er i en verre sultenød enn nasjoner som India, som sulter fysisk, denne nasjonen sulter åndelig sett. Men når du har vært sulten veldig lenge, kommer det til et punkt hvor du ikke vet at du er sulten.

⁷² Akkurat som å fryse. Etter at du har kommet så langt, og fryser, blir du så kald, så etter en stund blir du varm. Og når du gjør det, er du døende! Og det er det som er i veien i kveld. Menighetene har blitt så kalde at de fryser, og tror at de er varme, ved medlemskap, og de dør åndelig. Døende! Vet det ikke. Til slutt legger han seg ned for å sove, og det er enden på det. Han våkner aldri mer, fordi blodet hans har frosset i årene hans.

⁷³ Nå, tørst. Jesus sa: "Mitt Blod er sannelig drikk." Hvis du hungrer etter Liv, hungrer etter Liv, har Jesus det eneste vannet som kan slukke den tørsten. "Kom til Meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder." Her i Åpenbaringen står det: "La den som tørster komme til Livets vannkilder og drikk fritt." Hvis du tørster etter Liv!

⁷⁴ Vi ser at astronomene forutsier, en gang i denne tidlige delen eller den første delen av måneden, som begynner på den andre

eller den femte, eller et eller annet tidspunkt i denne måneden, de indiske astronomene forutsier at verden vil bli sprengt i filler. Og de amerikanske avisene gjør narr av det. Jeg tror ikke at verden kommer til å bli sprengt i filler, men jeg sier at det er feil å gjøre narr av det. Fordi, noe kommer til å skje en av disse dager, noe som ligner det, når de fem planetene, Mars, Jupiter og Venus, og— og så videre, kommer inn i deres—deres . . . De har aldri gjort det. Åh, de hevder kanskje for tjuvfem tusen år siden, men hvem var der da og visste det?

⁷⁵ Jeg forutsier at dette har en åndelig anvendelse. Jeg tror det er når Guds tilkjennegivelse kommer, at de store åpenbaringene i Ordet vil bli åpnet i løpet av denne tiden. Husk, de hevder at det var tre stjerner som kom inn i sine baner da Jesus ble født. Og dette er fem, og fem er nåde, nådens tall. Tre er tallet for fullkommenhet. Fem er nådens tall, J-e-s-u-s, n-å-d-e, t-r-o og så videre [Grace (nåde) og Faith (tro) har fem bokstaver på engelsk—Overs.]. Nådens tall! Om Gud sender Sin kraft til menigheten, vil det være på grunn av Hans nåde, det vil ikke være på grunn av folkets lydighet. Og Jesaja sa, i det 40. kapitlet, hvordan “rope til Jerusalem, at hennes krigføring var over,” likevel var hun skyldig i avgudsdyrkelse, men det var Guds nåde som sendte det. Om Gud sender noe til oss, vil det være Hans nåde og ikke vår fortjeneste. Så, det kan bety noe. Jeg forutsier at det vil bli en forandring. Jeg vet ikke hva det vil bli, men jeg tror det er i ferd med å skje. Vi er på . . . rett på tampen av det nå.

⁷⁶ Og hvis noen hungrer, la ham komme til Kristus. Hvis noen er tørst, la ham komme til Kristus. Han slukker tørsten. Han er Tilfredsstilleren av all vår tørst og sult.

⁷⁷ Jeg ble fortalt en historie for en stund siden. Jeg kan ha fortalt den i denne menigheten. Hvis jeg har, tilgi meg for å gjenta den bare for å treffe spikeren på hodet. Det var en indianer-guide, eller en slags tilsynsman for indianerne. Han var på reise i Navajo-landet, og ble, gikk seg vill. Han het Coy. Og han gikk nedover en sti, et dyretråkk, og han tenkte: “Nå, hvis jeg slår inn på denne stien, vil jeg uten tvil finne vann.” Og hesten hans var så tørst at tungen hang ut, tørr, neseborene hadde blitt røde og dekket av sand. Han hadde holdt lommetørkleet sitt over ansiktet sitt i sandstormene inntil det var fullstendig dekket over, og han var i ferd med å gå til grunne i mangel på vann. Og han ledet hesten sin da han traff på stien. Og han sa, da han kom seg opp på hesten så han dette dyretråkket, og sa: “Så visst vil den føre meg til vann.” Så han hoppet opp på hesten sin og begynte å ri nedover stien.

⁷⁸ Og hesten visste også at den var på vei til vann. Hvordan Gud gir instinkt til de dumme dyrene! Og nedover stien bar det. Til slutt var det noen få som tok av til den ene siden, bare noen få utenfor den opptråkkede stien. Hesten ønsket å snu den veien, men Coy hadde andre tanker. Han prøvde å holde den på den

merkede hovedstien, og begynte å ri nedover, og hesten ville ikke gå. Han brukte sporene på den, og den vrinsket og begynte å løpe den andre veien. Og den begynte å steile. Hun var for svak til å kaste ham av.

⁷⁹ Så begynte han å bruke sporene på den igjen, så han skar opp hesten, så ivrig etter å komme til vannet, livet hans ville bli spart, inntil hesten stod skjelvende og blødende. Og han kikket ned, kikket ned der, og hun skalv slik som *dette* og falt nesten under ham. Han så ned på henne, og så blodet på siden hennes. Han var en kristen. Og han sa til hesten sin, han sa: “Jeg har ofte hørt at ville . . . eller, dyr har et instinkt. Det ser ikke ut som at den bitte lille flokken som gikk til sides den veien var på vei til vann. Det ser ut som at denne store stien her vil føre dit hvor de hele tiden går etter vann, men,” sa, “hvis du har båret meg trofast så langt, vil jeg følge instinktet ditt.”

⁸⁰ Åh, som jeg tenker på det vedrørende Kristus! Veien til fortapelsen har skilt og er markert hele veien, men det er en smal vei som fører til Liv. Det vil være få som finner Den. Bare, ikke instinkt, men Den Hellige Ånd vil få deg til å ta av fra veien mot Livets vann. Jeg tror at Den har brakt meg trygt så langt, så jeg vil følge Den resten av veien.

⁸¹ For å fullføre historien, han—han hadde ikke engang gått en halv mile, før den trofaste hesten plutselig kastet seg fremover og rett ned i et stort vannhull. Hesten visste hva den snakket om, hva den mente i sin uttrykksmåte overfor rytteren. Han hoppet uti. Han sa at han kastet vann opp i hestens nese. Han badet, han skrek og han huiet, og han ropte av full hals, og helte vann ned i halsen sin, og ropte: “Vi er reddet! Vi er reddet! Vi er reddet!” Og hesten drakk, og skalv. Og han kikket på hennes blodige sider, som var helt opphovnet fra sporemerkene.

⁸² Og sa akkurat da, han sa . . . hørte noen si: “Kom opp av vannet.” Og han så, og det var en liten vansiret cowboy som stod der. Og han kom seg opp av vannet. Han sa han luktet ild, og han kikket bort, og det var en gjeng med menn som hadde slått leir der. De hadde vært oppe og gravd etter gull som et arbeidslag. De hadde funnet noe gull, og på vei tilbake hadde de med seg hestene og pakningshestene sine, og de kom til dette vannhullet og hvilte seg, og de hadde alle drukket seg fulle.

⁸³ Og sa at de hadde tilberedt litt hjortekjøtt, og han spiste sammen med dem. Og sa, en av dem sa: “Ta deg en dram.” Han fortalte dem hvem han var, han var Jack Coy, denne—denne indianer-guiden. Så han sa: “Vel, nå, ta deg en dram.”

Han sa: “Nei”, sa han, “jeg drikker ikke.”

⁸⁴ Og det var en slags fornærmelse mot de menneskene. Så han sa: “Du skal ta en dram fra oss!”

Han sa: “Nei, jeg drikker ikke.”

85 Så han slengte opp muggen og sa: “Ta deg en dram!” Fulle, alle sammen, vet dere, omtrent et halvt dusin.

Og så sa han: “Takk, gutter.”

86 Sa: “Hvis hjortekjøttet vårt er godt nok til å spise, er whiskyen vår god nok til å drikke.”

87 Og dere vet hvordan de er, fulle. Og han sa: “Nei”, sa han.

88 Og de satte en patron i riflen og sa: “Nå skal du drikke, ellers!”

89 Han sa: “Nei. Nei, jeg vil ikke drikke.” Og han begynte å sikte med rifla. Sa: “Bare et øyeblikk.” Sa: “Jeg er ikke redd for å dø.” Han sa: “Jeg—jeg er ikke redd for å dø.” Han sa: “Men jeg—jeg ønsker å fortelle deg historien min før jeg gjør det, grunnen til at jeg ikke drikker.” Sa: “Jeg er kentuckianer.” Han sa: “Og i en liten gammel tømmerhytte en morgen, der en mor lå døende, kalte hun meg til sengen sin, og sa: ‘Jack, faren din døde med en kortstokk i hånden, over et bord, full.’ Og sa: ‘Aldri drikk, Jack, hva enn du gjør.’” Og sa: “På min mors panne la jeg hendene mine. Og jeg lovet Gud, som en liten ti år gammel gutt, at jeg aldri ville ta min første drink.” Han sa: “Jeg har aldri tatt den.” Og sa: “Nå, hvis du ønsker å skyte, så bare skyt.”

90 Og idet fylliken løftet rifla si og slengte opp kannen igjen, sa: “Ta den, ellers skyter jeg!” Og akkurat da gikk en pistol av og muggen eksploderte.

91 Ved siden av et elvegjel stod en liten cowboy, vansiret, med tårer rennende nedover kinnene. Han sa: “Jack, jeg kommer også fra Kentucky. Jeg ga et løfte til en mor en dag, men jeg brøt løftet mitt.” Han sa: “Jeg ventet til disse karene hadde blitt fulle nok, og skulle drepe hele flokken av dem, uansett, ta det gullet de hadde.” Han sa: “Men jeg har vært en fyllik, og jeg har gjort feil. Men,” sa, “jeg er sikker på at da geværet mitt ga gjenlyd opp gjennom Himmelens kløfter, hørte mor meg signere et løfte om at jeg aldri vil gjøre det igjen.” Og der, ved Guds nåde, ledet han alle disse menneskene til Kristus, alle de der ute.

92 Ser dere, det er noe med vann, noe med forfriskning. Poenget mitt var å komme til vannet når du er tørst. Det gjør noe med deg, er å komme til vannet når du tørster.

93 Nå, Han sa: “Min fred etterlater Jeg dere. Min fred gir Jeg dere.” Ikke slik verden gir deg fred, men måten Han gir deg fred på. Hans fred slukker vår tørst. Hvis vi lengter etter fred, så la oss forfrisnes i Hans fred, for å vite at vi har fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus. Han er vår Fredsgiver, som slukker vår tørst.

94 Verset som sier at Han sannelig er Mat og sannelig er Drikke. Jeg har et lite merke her, det 57. verset: “Sannelig Mat og sannelig Drikke.” Hør hva Han sa her.

Og på samme måte som Den levende Fader utsendte Meg, og Jeg lever ved Min Fader, slik skal også den som eter Meg, leve ved Meg.

⁹⁵ Med andre ord: “Faderen sendte Meg, og Jeg lever ved Ham. Og hvert menneske som kommer til Kristus må leve ved Kristus.” Åh, du store, slik er det, det er nattverden. Det er den ekte nattverden som du finner når du lever ved Kristus.

⁹⁶ Nå, kroppene våre trenger mat og drikke hver dag for å overleve, vår fysiske kropp. Hvis vi ikke inntar mat og drikke hver dag, så svekkes kroppen vår. Det er noe i oss, at vi må ha mat. Mat til en dag vil ikke vare til neste dag. Du må ha mat hver dag for å styrke ditt dødelige vesen. Du kan overleve, men du er svakere. Og den andre dagen er du enda svakere. Og den tredje dagen blir du veldig svak.

⁹⁷ Vel, det er det vi mange ganger gjør i den åndelige verden. Ser dere, hver dag må vi ha samfunn med Kristus. Vi må snakke med Ham hver dag. Vi må ta ting opp med Ham hver dag. Paulus sa: “Jeg dør hver dag.” Skjønner? “Hver dag dør jeg; men jeg lever, ikke jeg, men Kristus lever i meg.” Så, hvis din fysiske kropp trenger mat hver dag og drikke hver dag for å overleve, trenger ditt åndelige legeme åndelig Mat og samfunn med Herren hver dag, for å overleve. Ja. Jesus sa: “Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.” Så, hver dag må vi studere Bibelen. Noen mennesker studerer Den ikke i det hele tatt. Noen tar Den opp to eller tre ganger i året. Men en ekte, ekte troende, som er virkelig åndelig bygd opp, han leser i Bibelen sin hver dag og snakker med Herren. Det er riktig. [Tomt område på lydbandet—Red.] Han må det. “Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.”

⁹⁸ Nå, en annen grunn til at vi spiser mat er å bygge opp kroppen vår for å motstå sykdommer. Hvis du ikke spiser mat og lar kroppen din bli svak, da er den utsatt for sykdommer. Sykdommer vil bryte rett inn i blodløpet, og her er du borte. Hvis blodet ditt ikke er rikholdig og rent, vel, da vil det, sykdom vil gå rett inn i blodløpet ditt. Så du er nødt til å spise god, næringsrik mat for å vedlikeholde et godt blodløp. Hvis du ikke gjør det, er du allergisk mot sykdommer. Det er det som er i veien med mange kristne.

⁹⁹ Som drivhusplanter. Du vet, tar du en plante ut av drivhuset, må du dulle med den. Den kjenner ikke til været. Den kjenner ikke til solskinnet og slikt, den har vært tildekket og dullet med. Og det er det som er i veien med altfor mange såkalte kristne, de er drivhusplanter. Det er riktig, utsatt for ethvert insekt som kommer forbi! Dere vet, det er bare . . . Det er bare de—de sarte plantene som må sprayes, eller hybridplantene.

¹⁰⁰ Du vet, tar du tar en gammel Hereford-ku og slipper den ut der på beitet, og slipper en longhorn ut dit, så vil den longhorn-

kua klare seg på egen hånd fordi den er av den originale rasen. Men tar du en brangus eller en hereford, som er en kryssning og en hybrid, det er en bedre ku å se på, ja visst, fetere og sunnere, men slipper du dem ut dit, vil de ikke klare seg. De vil dø! De må dulles med. Skjøenner dere?

¹⁰¹ Og det er det som er i veien i dag, vi har bedre kledde kristne, større menigheter, og en masse med—med utdannelse, en masse teologi, men de må dulles med hele tiden, du må se gjennom brillene deres, ellers ser du ikke i det hele tatt. Det vi trenger er noen fullblods kristne, født under Herren Jesu Blod, som ikke lever av menighetsteologi, men av Guds Ord, fellesskapet med Kristus. Ordet kommer inn i den troende, hans—hans åndelige kropp blir bygd opp. Ikke en drivhusbaby!

¹⁰² Det var en viss forkynner som sa i dag, jeg hørte ham, han sa det på en radiosending, han sa, at da han kom inn i landet, hadde han et stort bihuleproblem, og de snakket om en operasjon. Og de sa at de skulle gjøre *dette* og *det*, og skjære i ham og operere, og ta deler av bihulekjertlene ut, som ville få ansiktet hans til å synke inn, og så videre som det. Og han sa at han hadde tatt piller i tønnevis. Så ut som det var så mange piller han måtte ta. Men da han kom til en god kristen lege, sa legen: “La oss glemme pillene og la oss glemme operasjonen, og la oss bygge opp kroppen slik at den kan motstå bihulebetennelsen.” Der har du det!

¹⁰³ Hva er i veien, siden folk ikke lever så lenge som de gjorde før? Vi må ta en sprøyte for *dette* og en sprøyte for *det*, og spraye oss selv over det hele med all slags medisin. Hva forårsaker det? Det gjør oss bløte, fete, pløsete, ikke bra. Da menn for lenge siden . . . Vel, vi er allergiske mot alt mulig. Nå får de mal-allergier og alt mulig annet.

¹⁰⁴ Jeg har vært i Afrika, kunne ikke ta en sprøyte mot malaria. Men hvis en malariamygg landet på hånden min, ville jeg få malaria. De summer ikke, og du merker det knapt. De lander, de bare lander der, slik er det, du har fått det. Hvis du lever, vil du ha det i femten år. Og så, noen ganger dør du med det. Og der var de innfødte i sine små hytter, med mygg over hele beina, de var nakne. Mygg klistret seg på dem, malariamygg, og det plaget dem ikke. Hvorfor? De hadde bygd opp en immunitet. De hadde en Gud-gitt vaksinasjon.

¹⁰⁵ Og det er det som er i veien med folket i dag. Det er det som er i veien med menigheten. Vi har så mye barnesprøyter og menneskelagd teologi, at vi blir sprayet over. Det vi trenger er Guds vaksinerer ved Herren Guds Ord. Mennesket skal leve daglig av den slags Mat, for å bygge sin sjel til vaksinerer fra åndelige sykdommer som flyter og hopper rundt i landet. Har mange notater om dette, men jeg er nødt til å stoppe.

¹⁰⁶ Nå, bygg opp, gjør deg klar for vaksinasjonen. Nå, vi lever av dette, våre—våre kropp er må ha dette. Og, hvis vi ikke får det, er

vi utsatt for alle slags sykdommer. Og Guds Ord, idet vi tror Det og tar imot Det ved samfunn: “Herre, Ditt Ord er Sannheten.”

107 “Min menighet sier at du ikke trenger å bli født på ny. De sier: ‘Håndhilsing er å bli født på ny.’ De sier: ‘Stenking.’ De sier alle disse andre tingene: ‘Slik er det, Fader, Sønn og Hellig Ånd.’” Men Bibelen sier vi må bli døpt i Jesu Kristi Navn. Skjønner? Nå, gå videre med de kunstige sprøytene hvis du ønsker det, og du vil du gjøre deg selv til en kunstig kristen. Skjønner? Det vil du ikke.

108 Du kan ikke ha Liv gjennom noe annet enn Kristus. Og nå, hva gjør Hans Ord? Det bygger opp vårt åndelige legeme, sterkt, når vi har samfunn med Ham, for å stå imot djevelen.

109 Du sier: “Broder Branham, hva er det du sier, ‘ha samfunn med Hans Ord?’”

110 Ja, Han er Ordet. “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Og vi skal spise Hans legeme. Da er Hans legeme Hans Ord, fordi Han er Ordet. Og Han sa i Johannes 15: “Hvis dere blir i Meg, og Mitt samfunn, Mitt Ord, blir i dere, så kan dere be om hva dere vil, og det vil bli gjort for dere.” Der har du det. Det er sant. Ser dere, be om hva du vil!

111 Hva gjør du? Du bygger opp kroppen din til vaksinerings mot . . . Noen kommer inn og sier: “Åh, menigheten vår tror ikke på å rope.” Ser du, du er bygd opp. Hva da? Du har samfunn i deg, Ordet. Og du er vaksinert fra det. Hvis en masse tull kommer inn, hva er det? Det har ikke noe Ord i seg, da er du sikker på at det er feil. Jeg bryr meg ikke om hvor ekte det ser ut, hvis det ikke er Ordet, la det være. Riktig, la det være. Jeg bryr meg ikke om hva det gjør, det må samsvare med Ordet!

112 I bønn, mens jeg siterte Mika som stod der, se, det så virkelig riktig ut, mens det var Israel, og det stykket av landet tilhørte dem. De fremmede hadde kommet inn og tatt det fra dem og hadde bygd sine egne hus, og de okkuperte en del av landet som Gud ga dem. Så det så ut som de fire hundre hebraiske profetene hadde rett. Men, du vet, det var noe med Josafat som var åndelig, han sa: “Har du ikke en til?”

113 Sa: “Jeg har en til, men,” sa, “jeg hater ham. Det eneste han gjør er å profetere ondt.”

Sa: “Gå og hent ham og la oss høre ham.”

114 Og han gikk opp, han sa: “Dra i vei, dra opp dit, men jeg så Israel spredt som sauer uten hyrde.” Og så fortalte han visjonen sin.

115 Nå, hvem har rett? Det så ut som de fire hundre hadde rett. Fire hundre velskolerte menn som sa: “Dra opp, Herren er med deg.” Og til og med Sedekias hadde en—en—en—hadde en . . . Sedekias hadde bygd to store jernhorn. Han sa: “Ved dette vil

du drive de fremmede ut av landet.” Han var sikker på at han hadde rett. Han visste at han hadde rett. Men, du skjønner, han tok feil.

¹¹⁶ Og her, Mika, en mot fire hundre, og han sa: “Hvis dere drar opp, vil Israel bli spredt uten noen hyrde.”

¹¹⁷ Og de andre sa: “Dra opp, Herren er med deg!” Nå, materielt sett hadde de rett, stedet tilhørte Israel. Men Herrens Ord hadde fordømt Akab, så hvordan kunne Gud velsigne det Han hadde fordømt?

¹¹⁸ Der er det i dag. Ser dere? Samfunnets Ord var i Mika. Nå, hvis du har samfunn med Gud når du tar den ekte nattverden, og ånden i deg er uenig med dette Ordet, da har du ikke samfunn med Gud, du har samfunn med djevler. Og de etterligner så mye! Bibelen sier: “I de siste dager ville de nesten forføre selv de Utvalgte om det var mulig. Men himler og jord skal forgå, men Mitt Ord skal ikke.” Og hvis en . . . Paulus sa, Galaterne 1,8: “Om en engel fra Himmelen forkynner noe annet evangelium enn Dette som dere allerede har hørt, la ham være forbannet.” Til og med en engel! I den første menigheten, da disse mennene, som Sankt Martin, Ireneus, disse gudfryktige mennene, når djevelen ville komme til syne som en lysets engel. Men, følg med, han vil være litt utenfor Ordet.

¹¹⁹ Han viste Seg for Eva som en lysets engel, sa til henne: “Ja visst, Herren sa *dette*, Herren sa *dette*,” men han var uenig med Gud helt på slutten. Og det er hva falskt samfunn gjør i dag. Når folk tror de ber til Gud, og ikke vil adlyde Ordet, er det et falskt samfunn.

¹²⁰ “Hvis dere blir i Meg, og Mitt Ord i dere, så be om hva dere vil,” ser dere, “og det vil bli gjort.” Nå, det kan bare ikke gå den ene gangen, så gå bort den neste. “Dere blir i Meg, Mine Ord blir i dere,” det vil si å oppholde seg der. *Bli* betyr å “hvile der, oppholde seg akkurat der.” Ja, det—det er vaksinerings fra syndige sykdommer.

¹²¹ Nå, la meg avslutte med å si dette ene ordet nå, før vi går til nattverdsbordet. Herrens Blod og Legeme, blandet med tro, det er Blodet og Legemet, det er Ånden og Ordet, blandet med tro, er lik Evig Liv. “Den som spiser Mitt Kjød og drikker Mitt Blod har Evig Liv, og Jeg vil reise ham opp på den siste dag.” Der har du det. Hva er det? Herrens samfunn. Ordet og Ånden, dette Livet er i Blodet, Ordet og Ånden er lik Evig Liv, ved tro på Herren.

¹²² Her er min bønn, idet jeg ser enden nærme seg, og ser at når som helst kan noe skje, og vet at vi ikke er langt unna Herrens Komme:

Herre, så i Herren Jesu Navn, Guds Sønn, la meg ta Ordet, Sverdet, og svinge Det med den troen jeg har, og skjære meg vei gjennom enhver demonmakt, inntil jeg ser Jesus, ved å ha samfunn med Hans Ord.

123 Ha samfunn med Hans Ord. “Hvis dere blir i Meg, og Mitt Ord i dere, så spør Meg om hva dere vil, og det vil bli gjort for dere.” Så vakkert! Det er virkelig samfunn med Ordet og Ånden, med tro til å svinge Det sammen, “Be om hva du vil, og det vil bli gjort for deg.” La oss be.

124 Nådige og Edle Hellige Far Gud, den store JEG ER, El Shaddai, for Abraham. Å Gud, hvordan dette store Herrens samfunn er lik Evig Liv, og hvordan Det vaksinerer mot stolthet, hvordan Det vaksinerer mot vantro, hvordan Det vaksinerer mot verdens synd! Det er nattverd, med Guddommelig kjærlighet til vår Himmelske Far. Og ved Jesu Kristi rettferdighet har vi tilgang til dette bordet. Og vi ber, Herre, at Du vil gi hver enkelt av oss den tilgangen i kveld, i Ånden. Tilgi oss. Og vi ønsker at våre åndelige kroppor skal vokse. Vi bryr oss ikke om å bli medlem av en menighet eller kirkesamfunn. Vi ønsker å bygge det åndelige legemet, til vaksinerer mot synd, til et sted hvor det ikke lenger finnes et ønske om å gjøre noe galt, og hvor Den Hellige Ånd kan ta Sitt Eget Ord og våre lepper, og tale Det like så friskt som Det ble talt på den dagen, fordi Det er den samme Ånd som var i Herren Jesus. Jeg ber, Far, at Du vil gi det til oss.

125 Tiden nærmer seg. Akkurat når, vet vi ikke, at den siste vil bli frelst. Men jeg ber i kveld, Herre, hvis det er noen her som ikke kjenner Deg som sin Frelser, må de finne Deg i kveld når de kommer til dette dåpsvannet, som et minnesmerke, for å bekjenne for dette legemet av troende at de tror på historien at Jesus fra Nasaret ble født av jomfru Maria, og ble drept, korsfestet av Pontius Pilatus, og ble reist opp den tredje dag av Gud, og sitter ved Hans Majestets høyre hånd, i kveld, og lever for evig for å gå i forbønn.

126 Gi, Herre, at den samme personen, som adlyder Bibelens bud: “Omvend dere, hver og en av dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse. For det er ikke noe annet navn under Himmelen gitt blant mennesker som dere kan bli frelst ved.” Å Gud, må folket se oppriktigheten i det, og det faste Ordet: “Det er ikke noe annet navn under Himmelen gitt blant mennesker, som du kan bli frelst ved, enn i Jesu Kristi Navn.” Derfor sa apostelen: “Omvend dere, alle sammen, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes tilgivelse, og dere skal få Den Hellige Ånds gave. For løftet gjelder for enhver tidsalder, så mange som Herren vår Gud kaller.” Gi, Herre, at det vil bli mange kall i kveld.

127 Og det ble også sagt, av vår Herre: “Ingen kan komme til Meg uten at Min Far drar ham, og alle som Faderen har gitt Meg, vil komme til Meg. Mine får hører Min Røst.” En fremmed, og hvis en fremmed taler, en røst som ikke er Bibelsk, vil fårene raskt gjenkjenne det. Å Gud! Og hvis det er Din Røst, Bibelen, hva Den sier, vil ethvert får høre Den, fordi Det er Fåremat. De har hatt samfunn. De vet hva slags Mat Faderen gir. “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som går ut fra Guds

mann.” Gi, Herre, at mange vil se og vil forstå, og vil komme til Deg i kveld.

¹²⁸ De uten Den Hellige Ånd, må de ikke utsette det en time til. Det kan være for sent i løpet av en time. De er kanskje ikke her.

¹²⁹ Og, Far, idet vi nå har samlet oss rundt bordet for å spise denne representasjonen av Ditt knuste legeme, ber vi om at hvis det er synd i vår midte, Herre, tilgi oss. Du sa: “Når dere kommer sammen, vent på hverandre.” Gud, hvis det er en synd i denne forsamlingen, noe sted, ber jeg om at Jesu Kristi Blod vil skille den mannen fra hans synd, eller den kvinnen, gutten eller jenta. Og, Far, jeg ber for meg selv, at Du må skille meg fra enhver tvil, enhver synd, enhver vantro, alt som . . . Vi vet at vantro er synd. Det er den eneste synden som finnes. “Den som ikke tror er allerede dømt.” Og den eneste synden som finnes er å ikke tro Guds Ord. Og, Far, hvis det er noe vantro i meg, tilgi meg, å Gud, som det er mye av, og jeg ber om at Du må tilgi meg. Tilgi min forsamling, som Du har gitt meg i kveld, og mat dem med Ordet. Gi det.

¹³⁰ Og når vi spiser disse små minnene om det knuste legemet til Ham Som er oppreist fra de døde og lever for evig iblant oss, må vi motta nattverd fra Ham, Herre, Den Hellige Ånds samfunn. Gi det, Far. Vi ber i Jesu Navn. Amen.

¹³¹ Nå, til dere som må gå og ikke kan bli i omtrent femten minutters nattverdsmøte . . . Det er ikke mange av oss, og vi vil ta nattverden. Det er ikke en lukket nattverd. Den er absolutt for enhver kristen troende. Gud har ikke trukket en skillelinje mellom baptist og metodist og så videre. Vi er alle, ved én Ånd, døpt inn i ett Legeme, og vi er medborgere av Guds Rike. Og hvis det er noen iblant oss som er fremmede, jeg er ikke her så mye, og vet ikke hvem som er medlemmer og hvem som ikke er det. Husk, uansett hvilken menighet du tilhører, det har ingenting med saken å gjøre. Det er bare én Menighet, uansett, og du blir ikke medlem av Den, du blir født inn i Den. Det er riktig. Og du er født inn i denne Guds Menighet. Og vi ber om at dere må ta imot Kristus i kveld, ha samfunn med Ham idet vi minnes Hans ødelagte legeme, og disse små elementene som vi spiser, fra påsken, og må Gud stenke våre hjerter og samvittighet med Blodet.

¹³² Nå vil de hente frem nattverden, og vi vil nå lese fra Første Korinterbrev, det 12. kapitlet. Og vi skal ta nattverden rett etter dette, og vi stoler på at Gud vil velsigne dere rikelig. Så så snart vi leser dette, eller rett før vi leser det, hvis du må dra, vel, så kan du enkelt gå ut. Og så være sammen med oss igjen onsdag kveld, og søndag morgen og søndag kveld. Hvis du kan bli for å ta nattverden med oss, vil vi være så glade for at du gjør det. Så rett etter det, vil det være Herren . . . vil dåpsmøtet skje, som

skjer om omtrent femten minutter, eller tjue på det meste, antar jeg. Første Korinterbrev, det 11. kapitlet, det 23. verset.

. . . jeg har mottatt fra Herren det jeg også har overgitt til dere: At Herren Jesus i den natt Han ble forrådt, tok et brød,

og da Han hadde takket, brøt Han det, . . . sa: Ta, og et! Dette er Mitt legeme som er brutt for dere. Gjør dette til minne om Meg!

På samme måte tok Han også begeret, og etter måltidet og sa: Dette er begeret av den nye pakt i Mitt blod. Gjør dette så ofte dere drikker det, til minne om Meg.

For så ofte dere eter dette brød og drikker av dette beger, forkynner dere Herrens død, inntil Han kommer.

Derfor skal hver den som ikke eter dette . . . hver den som eter dette brød og drikker dette Herrens beger uverdigg, være skyldigg i Herrens legeme og blod.

Men hvert menneske må prøve seg selv, og så kan han ete av brødet og drikke av begeret.

For den som eter og drikker uverdigg, eter og drikker dom over seg selv, fordi han ikke akter på Herrens legeme.

Av den grunn er det mange syke og svake blant dere, . . . mange har sovnet inn.

For hadde vi dømt oss selv, ville vi ikke blitt dømt.

Men når vi blir dømt, tuktes vi av Herren, slik at vi ikke skal bli fordømt sammen med verden.

Derfor, mine brødre, skal dere vente på hverandre når dere kommer sammen for å ete.

¹³³ Nå, bare et øyeblikks stille bønn for hver og en av oss, be for meg mens jeg ber for dere. [Broder Branham ber lavt—Red.] . . . ? . . .

Innfri disse bønnebegjærene, Allmektige Gud. Tilgi oss våre overtredelser, slik vi tilgir dem som gjør overtredelser mot oss. Vi ber om dette i Jesu Kristi Navn. Amen.

¹³⁴ Disse små stykkene som er kosher-brød laget uten fett, krydder og så videre, som representerer Herrens legeme. Det er ikke rundt, det er sprukket i alle biter. Det er fordi det betyr Hans ødelagte legeme som ble brutt for oss. Og må Gud gi Sine velsignelser til alle som spiser det. Nå, det er ikke legemet, det representerer bare legemet. Jeg har ingen kraft, ingen andre har, til å gjøre det til noe annet enn brød. Gud alene. Og det var det Han befalte oss, å spise dette brødet og drikke dette beger med vin. La oss nå bøye hodet.

¹³⁵ Høyst Hellig Gud, Hvis tjenere vi er, i Jesu Kristi Navn, helliggjør dette brødet for dets tiltenkte bruk, for å få oss,

når vi mottar det, til å minnes at vår Herre ble korsfestet; og Hans legeme, dyrebart og hellig som det var, var skamferet med piskeslag og tønner og nagler, for oss, at gjennom Hans revne legeme kom Ånden frem, som gir oss Evig Liv. Må vi, Herre, mens vi spiser dette, få nåde på reisen, slik Israel gjorde i førte år i ørkenen, og ikke en svak iblant dem. Gud Far, gi dette, idet vi ber om at Du helliggjør dette brødet, kosher-brødet, for dets tiltenkte bruk. I Jesu Navn. Amen.

¹³⁶ Det nye testamentes beger, Blodet. Jeg tenker på den sangen:

Helt siden jeg ved tro så den floden
 som strømmet fra Dine sår,
 Har gjenløsende kjærlighet vært min
 grunntanke,
 Og skal være det til jeg dør.

¹³⁷ Når jeg ser dette blodet, druer, blodet av druer, vet jeg at det representerer Blodet som kom ut fra Herren Jesu legeme. Må hver den som mottar dette ha Evig Liv, må sykdom forsvinne ut av deres kropper, må tretthet og svakhet, undertrykkelse, må djevelen (i enhver form) forlate dem, slik at de kan få stor styrke og helse og Evig Liv, for å la sitt lys skinne fremfor denne onde og utro generasjonen vi lever i, for å herliggjøre Gud.

¹³⁸ Himmelske Far, vi presenterer vintreets frukt for Deg. I Jesu Kristi Navn, helliggjør det til å representere Blodet til Din Sønn, Jesus, i Det har vi, "Såret for våre overtredelser, ved Hans sår ble vi helbredet." Gi det, Herre, at Liv vil komme til oss, Evig Liv i stor overflod, slik at vi kan være i stand til å tjene Deg bedre, ha styrke og helse til å bære oss fra sted til sted hvor vi forventer å tjene Deg, hvor enn Du vil kalle oss. Gi disse velsignelsene, i Jesu Navn, vi ber. Amen.

NATTVERD NOR62-0204
(Communion)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld, 4. februar, 1962, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, USA, er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org